

Iris Maijgren minns 20- och 30-talen

Det finns inte så många nu levande människor som kan berätta minnen från 20- och 30-talen på Dalarö, men 96-åriga Iris Maijgren kan. Hon är äldst på Dalarö, född och uppväxt här, med massor att berätta från ett långt liv. Flera av hennes berättelser har tidigare hörts i radio och skrivits i tidningar, och mer är att vänta. Inför sommarens utställning ville vi bara höra litet om hur livet såg ut för en flicka just dom åren, som tonåring på Dalarö.

- Jo, vi hade roligt jämt, säger Iris. Ungdomarna umgicks mycket, både flickor och pojkar, ofta hemma hos oss som hade stor trädgård. Vi spelade kort, minns jag, ofta "svälta räv". Och så spelade vi mycket kula. Det fanns en affär på Odinsvägen som hette Anderssons där man kunde köpa spelkulor. Där stod två glasburkar på en hylla. I den ena var det stenkulor i och i den andra finare kulor. Kulorna hade vi i var sin kulpåse av tyg. Vi spelade kula och hoppade hage i gruset på Odinsvägen nedanför nuvarande bageritomten. Det var den grusplan som låg närmast privatskolan där jag gick, snett ovanför tullhuset.

- År 1921 konfirmerades jag i Dalarö kyrka. Prästen hette Bernhard Edvander och vi var tre dalaröflickor som läste för honom. Men eftersom prästgården var under reparation hyrde han ett hus på Gålö där vi läste för honom. Det fanns inga bussförbindelser på den tiden så vi fick gå till fots till Gålö två gånger i veckan. Men det bekymrade oss inte det minsta, vi hade så mycket skojigt tillsammans på vägen så det är svårt att begripa att vi nånsin kom fram!

Dans vid Vadviken

- Ibland var det dans på dansbanan nere vid Vadviken och där var det full fart, speciellt när flottans fartyg låg över helgen i Dalarö. En av prästerna tyckte dansbanan borde rivas "för den stör de döda" på kyrkogården på andra sidan. Det fanns ingen be-

lysning så man fick passa sig för att inte trampa på alla grodor som kom från gölen som senare grävdes ut till kanal.

- En dag år 1922 när jag var tillsammans med väninnan Margit Forsman och hämtade vatten fick vi stå modell för konstnären Nils Janson. Han målade av oss vid den brunn, på veterinären Lundquists tomt, som då låg ungefär där nuvarande vårdcentralen ligger, berättar Iris.

Nils Janson målade flera dalarömotiv. Agnes Engel var förtjust i hans tavlor och köpte flera stycken. När hennes hus vid nuvarande Wallinvägen brann ned under fyrtioalet gick tavlorna också upp i lågor. Tavlan med Iris var undanställd för att hon skulle få den, och klarade sig tursamt undan branden.

Den rätt stora tavlan finns hos sonen Gösta och vi återger den här svartvitt i litet format som inte ger någon rättvisa åt den fina målningen.



Iris Maijgren (t.h.) bredvid kamraten Margit Forsman vid brunnen. Häcken i bakgrunden vetter mot Odinsvägen.